

ПРОТОКОЛ

№ 162

гр. Пловдив, 02.04.2024 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ в публично заседание на втори април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Васил Ст. Гатов

Членове: Славейка Ат. Костадинова
Румяна Ив. Панайотова-Станчева

при участието на секретаря Нели Б. Богданова
и прокурора К. В. П.

Сложи за разглеждане докладваното от Васил Ст. Гатов Въззивно частно наказателно дело № 20245000600154 по описа за 2024 година.

На именното повикване в 10:03 часа се явиха:

Жалбоподателят - обвиняемият Т. О. П., доведен от А. - П., се явява лично и с **адв. Р. Д.**, редовно упълномощена.

За Апелативна прокуратура се явява **прокурор П.**

Прокурорът: Да се даде ход на делото.

Адв. Д.: Да се даде ход на делото.

Обвиняемият П.: Да се даде ход на делото.

Съдът счита, че няма процесуална пречка за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА се делото.

На страните **се разясниха** правата по чл. 274 и чл. 275 от НПК.

Адв. Д.: Поддържам жалбата. Нямаме искания за отводи. Няма да сочим нови доказателства.

Обвиняемият П.: Поддържам жалбата. Нямам възражения този състав на съда да гледа делото.

Прокурорът: Считам жалбата за неоснователна. Нямам искания. Не правя отводи. Няма да соча нови доказателства.

С оглед становищата на страните, съдът намира, че делото е изяснено от фактическа страна и

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ.

Адв. Д.: Уважаеми апелативни съдии. Поддържам жалбата, депозирана от колегата, явяващ се в първоинстанционното производство - Г. С., срещу определението на ПОС, постановено по чнд № 706/2024 г., като считам, че това определение е неправилно и незаконосъобразно.

Запознах се вчера с мотивите на определението и, макар твърде оскъдни, считам, че съдът не е обсъдил в достатъчна степен доводите, които аз съм изложила в искането си при сезирането на съда, както и колегата ми е заявил при разглеждане на производството по промяна на мярката за неотклонение.

Първият от доводите ни беше влошеното здравословно състояние. Ще видите колко бегли и оскъдни са мотивите на съда досежно това да приеме, че няма промяна във влошаване на здравословното състояние. Ще си позволя да акцентирам, че в искането, което съм подала, съм заявила с черен шрифт, че молим да бъде изискана цялата медицинска документация от С. а. досежно оперативната интервенция, предоперативната такава и извършените манипулации след проведеното оперативно лечение. Такава документация, запознавайки се с делото, установих, че не е поискана и не е приложена, а прокуратурата е приложила само това, от което се ползва от тези документи. В епикризата от проведената операция и от пребиваването на моя подзащитен от 01 до 11 март, че в самата епикриза като заболяване е посочено хирургично лечение при животозастрашаваща инфекция на меките и костни тъкани. Как съдът и прокуратурата, визирам становището на представителя на Окръжна прокуратура пред първоинстанционния съд, са решили, че не може да се приеме като влошаване и не налага промяна на мярката? Ако се бяха спазили процедурата и искането, което сме направили, да бъде изискана цялата медицинска документация, щяха да установят, че самият лекуващ лекар в С. а. е изразил в медицинските документи и в разговор с моя

подзащитен, че тези интервенции след провеждане на операцията – превръзки, други манипулации и т.н. не могат да се изпълняват в С. а., тъй като условията и реда там не позволяват. Изисква се специален хранителен и медикаментозен режим, които няма как да се изпълнят там.

Няма как да не наблегна на това, защото основният мотив на искането е това, че престоят е довел до влошаване на здравословното състояние, до провеждане на операция, която моят подзащитен е разказал при първоинстанционното разглеждане на мярката, че вероятно, по данни на доктора, тази инфекция е допусната от самите инструменти, с които работи докторът в С. а.. Той го заявява в своите обяснения при разглеждане на мярката и аз съм склонна да вярвам, знаейки какви са условията в С. а.. По тази причина аз смятам, че от епикризата, от допълнителния преглед, вижда се, че има правописен текст на доктора, не се установява какво пише точно и макар да няма към момента назначена СМЕ, не съм направила такова искане, поради факта за бързина на процеса, защото знаете колко продължителна е процедурата по назначаване на СМА, си позволих да поискам от съда да бъде разгледан въпросът относно това налице ли са нови основания за промяна на мярката за неотклонение. Смятам, че се налице и тази манипулация е животозастрашаваща, защото, както е заявил и моят подзащитен, може да доведе загубата на крака. Налага ли се този човек с тази оскъдна информация за някаква негова съпричастност в престъплението, за което е привлечен, да пребивава в С. а., с риск да загуби пръста или опасност да загуби част от крака си.

Макар това да е основният довод, отправен до съда за промяна на мярката, няма как да не наблегна и на обстоятелството, че според мен няма не само някаква съпричастност, няма и обосновано подозрение, никакво такова, според мен. Но от цялостния доказателствен материал пред вас и вие сте се запознали, ще видите, че няма нито една данна за участие на Т. О. П. в престъплението, за което е привлечен като обвиняем на 24 януари. Съдът цитира някакви, бланкетни за мен, че били налице протоколи от обиск и претърсване, но нищо не е намерено в дома му. Не са намерени никакви доказателства, които да водят до съпричастност, единствено и само комуникация с другата обвиняема - К. А., която е счетоводителка на въпросните дружества на обвиняемите, включени в групата, и която

комуникация е в цял том. Тя е само по отношение на това колко данък да се плати, какви осигуровки, прекратяване на трудовия договор на майката на моя подзащитен с фирмата, прашане на пин-кодове за внасяне на осигуровки. Нито една данна за съпричастност от страна на Т. О. П. към тази организирана престъпна група, за която се твърди, че той е съучастник.

От 24 януари до настоящия момент, въпреки че сме направили искане да бъде разпитан свидетел още на 30 януари, който подкрепя неговата истина по делото, че със сумата, за която се твърди, че е изпратил парите, вследствие на ОПГ, си е закупил автомобил Ф. П., тази сума е преведена от неговия баща на сметката на братовчед, който съм поискала да бъде разпитан. От 30 януари вече почти 3 месеца не бе призован този човек, посочих му телефон, посочих му всичко, но самият лек автомобил, спрял от движение, на стойност 3000 лева, а също и мотоциклет К. на стойност 2000 лева. Ако един човек на възрастта на моя подзащитен, който има данни, извинявам се на представителя на АП, че ще коря прокуратурата, не са изискани трудовите правоотношения, че моят подзащитен е работил, живее в дома на майка си, тя плаща всички разходи и ако този човек не може да спести пари да си купи един фолксваген и един мотор К., а следва да изпере пари, вследствие на престъпна група, трябва да сме изправени всички пред вас. По тази причина не са налице никакви доказателства. Още с привличането му и разпита сме дали съгласие за разкриване на банкова тайна, дадохме съгласие за изискване на информация от Н** – нищо до този момент, защото тези доказателства не се събират, тъй като те ще потвърдят всичко това, което моят подзащитен казва: че се е занимавал законно и легално с дейността си. Купувал е стоки от другия обвиняем К., продавал ги е он-лайн, но единствената му съпричастност - познанство с другия обвиняем, който се твърди, че е ръководител на тази ОПГ, а моят подзащитен не го познава и не е водил друга комуникация с този обвиняем. До този момент нищо - никаква информация, нито от Д. с., нито за разкриване на банкова тайна, за да видите, че моят подзащитен си е плащал всички данъци до този момент, извършвал е законно цялата своя дейност и няма никаква съпричастност. Съдът е цитирал никакви нови доказателства, извършени са процесуални действия на разследващите, закрепени в том 5, том 14, том 15. Аз такива доказателства, касаещи моя подзащитен, не открих в тези толове, запознавайки се с тях.

На следващо място, съдът е приел, за да потвърди първоначалната мярка за неотклонение, че продължава да е налице опасност от извършване на престъпление. Само че не е посочил доводи, с изключение на това, че се касае за ОПГ, продължителен период от време - от 2020 г. до 2024 г., през който период моят подзащитен си е работил на трудови договори. Никакви доказателства няма, че в този период има съпричастност към престъплението. Но тежестта на обвинението може да бъде взета предвид само при първоначално вземане на мярка за неотклонение.

Ще си позволя да цитирам едно решение на делото „М. срещу Ф.“, защото е обилна практиката на ЕСПЧ - това решение е от 17.03.1997 г., № 21 802/1993 г., в него се посочва, че опасността от извършване на повторно нарушение и престъпление не може да се изведе само от предходно извършено такова, за да бъде достатъчна, за да обоснове отказ от освобождаване. А това е единствената причина, поради която съдът отказва да измени мярката за неотклонение на Т. П.. Доказателствата са обилни, вие сте ги чели, но от всички тези томове дълбоко се съмнявам, че в един том могат да се съберат данни за моя подзащитен, и то за законната му дейност като управител на дружество.

Моля да промените мярката за неотклонение, като се съобразите, ако прецените, че може да я измените в парична гаранция или домашен арест, но домашен арест няма да е благоприятна, тъй като се налага да посещава болнично заведение, не е обут, с бос крак, защото не може да обуе обувка, налага се да посещава лекар, за да бъдат извършвани допълнителни манипулации, поради което ще ви моля да бъде изменена в парична гаранция, като размерът да е съобразен с имотното и материално положение. Защото от цялата престъпна група той е единствен, който няма собствено жилище, има само един П., спрял от движение, и един мотоциклет К..

Обвиняемият Т. О. П. /за лична защита/ : Поддържам казаното от адвокатата ми. Правиха ми операция, ще трябва още един преглед, трябва да се снима костта отново, да се види дали не е засегнала костта. Ако е така, ще загубя пръста си на 90 %. Почнал е отново да се надува, което е инфекция отново.

Относно условията в А., не ми позволят никаква интервенция, нито

мога да се къпя, защото при всяко отваряне на раната при този въздух там и условията, веднага ще се инфектира. Не ходя на баня, откакто съм така, защото няма как да се изкъпя, без да го намокря. Опитвал съм се с торбички, но пак прониква вода и тогава се засили инфекцията, която доведе до операция. Докторът установи, че неговите инструменти - иглите и спринцовките са със срок на годност до 2017 г. Няма стерилни инструменти, марли и бинтове.

Трябва да си снимам костта, за да се види засегната ли е костта.

Не съм извършил незаконосъобразни действия. Работил съм на договор от съвсем малък и съм решил да направя собствен бизнес. Отворил съм си фирма, консултирал съм се какво трябва. Отворил съм си ЕООД по ДДС, запознал съм се с въпросния търговец - обвиняем по делото и сочен за организатор на групата, но аз не мога да знам какво прави. Аз отивам, купувам стока, рекламирам си я в интернет и си я продавам. Плащам си всички данъци. Как считат, че моят разговор със счетоводителката е довел до престъпност, като съм си платил всички данъци, както ми е казала. Имал съм разговори с нея дали не е пропуснала някаква фактура или нещо. Нов съм в бизнеса и не знам.

Прокурорът: Уважаеми апелативни съдии!

Моля да оставите жалбата без уважение. Съвпадение е обстоятелството, че първата мярка за неотклонение по чл. 64 е разгледана на 26.01. тази година, сега по чл. 65 пред първата инстанция - на 26 март; същото се е получило и при въззивното разглеждане: на 01.02. и на 02.04. - изтекли са точно 2 месеца от вземане на мярката за неотклонение по отношение на обвиняемия.

Специфика е това, че на практика по отношение на него първоначално сега обжалваната мярка е определена от ПАС в посоченото от мен определение от 01.02.

Акцент на сегашното производство пред първата инстанция и пред вас е здравословното състояние на Т. П.. Защитата, по-скоро позицията ѝ по същество, касаеше доказателствени искания, а не толкова намиращото се по делото, защото като не е налице медицинска документация, това е свързано с искане да бъде набавена, като бъде изготвена СМЕ, на което нямаше да се

противопоставя, а и вие щяхте да допуснете такова искане. Но в настоящия момент това, което имаме по делото и с което трябва да се съобразим, са документите, които касаят здравословното състояние на Т. П.. Касае се за хирургическа интервенция по отношение на първия пръст на левия крак, с отстраняване на възпалителен процес, със затихваща инфекция по отношение на Т. П. и това, което в момента имаме като препоръчително лечение, е медикаментозно третиране с йодасепт. Задължение на администрацията е при всяко влошаване на здравословното състояние, което той твърди към момента, да се вземат незабавни мерки за адекватно лечение. Позицията по отношение на старите медикаменти, по отношение на безхаберията от властите по отношение на здравословното му състояние, е твърдяна копият, което той каза пред вас и обсъдено от окръжния съд по адекватен начин и то съответства на медицинските документи, които изтъкнах пред вас. Затова, според мен, няма убедителни доказателства. Здравословното състояние е установеното по тази документация.

Вярно, че не са акцент останалите предпоставки за вземане на мярката за неотклонение, но те са третирани и от колегата и сега, съответно са обсъдени, и от окръжния съд.

Новият момент, който е посочил ОС, чието определение разглеждаме, приел е обосновано подозрение за извършено престъпление по чл. 253 ал. 4 вр. ал. 3, като в тази връзка сочи от какво произтича това подозрение към настоящия момент.

Вярно, предмет на разследване е и малко постни да доказателствата за това, че именно закупените фолксваген и мотоциклет са със средства, придобити от престъплението, но това е сложна дейност, която подлежи на разследване, защото може да се окаже, че не това е придобито чрез получената от престъпление сума, а нещо друго, а може да се окаже, че не е придобито нищо от престъпление. Но и в предмета на обвинението, което е суми, получени правомерно, включително от Т. П., имаме някакъв обем суми, които да видим как е извършено разпореждането с тях. Нека да бъде разпитан свидетел и да се представят документи относно това как са придобити фолксвагена и мотоциклета, на каква стойност и ред други. Но в момента това е в процес на разследване. Правилно съдът е оценил обстоятелствата, че към момента разследването си е съвсем активно. Не напразно споменах за такова

сложно разследване, че 2 месеца не е кой знае какъв срок от наказателноправна гледна точка: първо е разумен; второ се работи по делото.

Вторият момент, касае се за по-тежка от обикновената престъпна дейност за престъплението по чл. 321, като съдът е отбелязал, че се касае за група, надвишаваща значително минимума по закон от 3 лица – посочил е 9 лица. Съдът досежно само Т. П. е посочил обстоятелството, че реабилитация не е настъпила по 88а НК и това е третирано в определението на ПАС от 01.02.

След това, във връзка с твърдение за никакво участие и никакви знания за отношенията на В. Т. на практика във връзка с придобитите вещи с твърдянемски произход, а всъщност, не, във връзка с разпоредителната дейност, извършена с тези вещи, е търговската дейност. Тя е осъществявана от фирми, точно такива, каквито са и фирмата на обвиняемия П.. В това отношение показанията на свидетелката К. А. са точни и подробни.

По отношение на свид. З. няма показания, които пряко да уличават обв. П., но се касае за дейност, която по семантика не изисква участие на всеки член на групата във всяко от деянията, които съпътстват нейната дейност. Има в практиката случаи, когато между членовете на групата няма изрично познанство, няма изрични контакти, това не пречи да се касае за това структурно определение, което законодателят свързва с организираната престъпна група.

За мен важно е и то е оценено още от ПАС във връзка с опасността да се извърши друго престъпление, действията, извършени в промеждутъка между двете производства по чл. 64 - изхвърляне на 80 чувала, които съдържат релефни графични изображения на търговските марки, защото това е част от инкриминираната дейност по отношение на всички участници и това факт, установен по надлежния ред.

Съвсем правилно е оценено от съда обстоятелството, че комуникацията по вайбър между А. и останалите обвиняеми не е следвало да бъде отхвърлена и понастоящем има тежест на доказателствено средство, оформено чрез протоколи за оглед, технически експертизи и други на комуникацията по вайбър между А. и фирмите. Тя самата е заявила, че фирмата на Т. П. е копи-пейст на фирмата на М. П., който също е обвиняем по делото.

Може да се кажат още много неща, но това, което заслужава вашето внимание към момента, е това, което накратко изтъкнах.

Адв. Д. /реплика/: Представителят на прокуратурата заявява, че срокът е разумен, работи се активно, касае се за сложна престъпна дейност. Срокът е разумен действително, но какво се случва с моя подзащитен и какво ще пречи, ако той е с друга мярка за неотклонение, а не със задържане под стража? Кое налага да бъде? Твърди се, че особено важно е, че между двете производства по разглеждане на мярката за неотклонение, тъй като първоинстанционният съд отказа да задържи лицата, съвсем разумно, правилно и законосъобразно, за разлика от последващия съд, но това е изхвърлянето на 80 чувала. Какви са доказателствата, че моят подзащитен е участвал в изхвърлянето на подобни марки, като той няма такива. Той купува законно.

И, не на последно място, престъпната дейност, броят на лицата, участващи в престъпната група, аз не смятам, че броят на лицата има някакво значение за тежестта на обвинението. Значи ли, че ако са 3 лица трябва да е по-леко наказанието, за разлика от ако са 9, както е в конкретния случай. Моля да преразгледате всичко това.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОБВИНЯЕМИЯ:

Обвиняемият Т. П.: Моля за по-лека мярка, за да мога да се лекувам.

Съдът се оттегли на тайно съвещание.

След тайното съвещание съдът приема за установено следното:

Производството е по чл. 65, ал.8 от НПК.

С обжалваното Определение състав на Пловдивския окръжен съд е оставил без уважение искането за изменение на мярката за неотклонение „Задържане под стража“, взета спрямо обвиняемия по досъдебно производство № **/**Г. по описа на отдел „И“ при ОД на МВР П. Т. О. П..

Срещу определението е постъпила бланкетна жалба от защитника на обвиняемия, с искане за вземане на по-лека мярка за неотклонение.

В съдебно заседание прокурорът поддържа становище за обоснованост и

законосъобразност на атакуваното определение. Сочи, че от наличните данни по делото може да се направи обосновано предположение, че обвиняемият е извършил престъпленията, като излага подробни съображения в тази насока. Намира извода за наличието на опасност същият да продължи с престъпната си дейтелност за правилен.

Защитата на обвиняемия пледира подадената жалба да бъде уважена, а атакуваното определение отменено, като незаконосъобразно. Акцентираща се за липса на данни, обосноваващи опасност обвиняемият да се укрие или извърши престъпление, както и за влошено здравословно състояние. Спори се и по извода за наличие на обосновано предположение за авторството.

Обвиняемият моли съда за по-лека мярка за неотклонение.

Апелативният съд, като съобрази доводите на страните и прецени обосноваността и законосъобразността на атакуваното определение и за да се произнесе взе предвид следното:

За да постанови определението, първоинстанционният съд е приел, че на обвиняемият П. е повдигнато и предявено обвинение по чл.321, ал.3, вр. ал.2 вр. ал.1 и по чл.253, ал.4, вр. ал.3, т.1, вр. ал.1, вр. чл.26, ал.1 НК, за които законът предвижда наказание лишаване от свобода.

Правилно първата инстанция е достигнала до извода, че обоснованото предположение обвиняемият да е съпричастен към деянието по чл.321, ал.3, вр. ал.2 вр. ал.1, за което е обвинен не е разколебано. Този извод се налага от основно от обясненията на обв. А., от протоколите за претърсване и изземване и протоколите за оглед на вайбър комуникации, които на този етап от производството удовлетворяват макар и в минимална степен хипотезиса на чл.63, ал.1, пр.1 НПК. Законосъобразен и обоснован е изводът, че по отношение на деянието по чл.253 НК данните са изключително оскъдни и трудно биха обосновали извод за съпричастност на обвиняемия към това деяние, което не се отрича и от самия представител на Апелативна прокуратура.

Дискусионни остават въпросите продължават ли да съществуват в реален вид опасностите обвиняемият да се укрие или извърши престъпление.

Настоящият състав намира, че реална опасност обвиняемият да се укрие не съществува. Наличието на трайна уседналост с постоянен адрес и

постоянно местоживеене минимизират опасността да се укрие до степен на пълно изключване. Опасността обвиняемият да напусне пределите на страната може да бъде ограничена чрез забрана за напускане пределите на Р. Б., налагането на каквато е наложително в настоящия казус.

Отрицателен е отговорът и на въпроса, налице ли е опасност П. да продължи с престъпната си дейтелност, доколкото тя е реална и продължава ли тя да съществува.

В тази връзка опасността обвиняемият да извърши престъпление първата инстанция е извела от широкия мащаб на разследваната дейтелност, от добрата му планировка и организираност и вероятността да попречи на разследването.

Всичко това е довело първият съд до извод, че единствената адекватна на обществената опасност на обвиняемия П. и на осъществените от него деяния мярка за неотклонение е само „Задържане под стража”.

Така стореният от Окръжният съд извод е неправилен, а изложените в тази връзка съображения не могат да бъдат споделени.

Данни за реална опасност обвиняемият П. да продължи да върши престъпления липсват. Приетата от първата инстанция дейтелност, свързана с планирането и създадената организация между него и другите обвиняеми, както и с начина на извършване на престъплението не е с нищо по-различна и не се отличава с някаква изключителна или по – различна специфика при извършване на престъпления от организирани престъпни групи, при които планирането и създаването на организация е типичен елемент от този престъпен състав, като това само по себе си не може да обоснове извод, че е налице опасност обвиняемият П. да върши престъпления.

Характерът на засегнатите обществени отношения се явява обект на този вид престъпления, за чиято закрила е предвидена съответната санкция в Особената част на НК и не може да се експлоатира като обстоятелство, разкриващо опасност от извършване на други престъпления.

Извод за наличие на реална опасност не може да бъде изведен и от съдебното минало на обвиняемия Т. П.. Независимо, че в далечното минало е имал осъждания, към настоящият момент реабилитацията е заличила последиците на голямата част от тях. Други противообществени прояви Т. П.

не е имал , което сочи, че изтърпените наказания са изиграли в значителна степен своята превъзпитателна роля. Не без значение е и индивидуалното му участие в общата престъпна дейност, което може да бъде определено като незначително и периферно и не може да доведе до извод, че същият може да затрудни разследването и да попречи за събиране на доказателствата. Всичко това не само не обосновава, а изключва извода, че при него опасността да върши престъпни деяния продължава да съществува в реален вид.

Без необходимата оценка е останало и процесуалното развитие на досъдебното производство. Съдът е следвало да съобрази, че голяма част от доказателствената съвкупност, имаща значение за доказване на престъпната дейност на Т. П. е установена и това допълнително минимизира опасността подсъдимия да манипулира или укрие доказателства или да повлияе на свидетелите.

Всичко това преценено поединично и в съвкупност очертава като несъстоятелен извода, че е налична опасността обвиняемият П. да върши престъпления.

Не без значение и влошеното здравословно състояние на обвиняемия. Видно от представените медицински документи същият е претърпял хирургическа интервенция, която налага непрекъснати медицински грижи за правилното протичане на оздравителния процес.

Ето защо настоящият състав изхождайки от принципа на пропорционалност намира, че в настоящия казус правото на лична свобода превалира над обществения интерес. Принципът на пропорционалност урежда, че съдът трябва да избере адекватни средства, които да гарантират, че намесата в правата на обвиняемия е пропорционална на преследваната цел – защита на определен обществен интерес. И по-конкретно, че когато задържането трябва да гарантира изпълнението на задължение, предвидено от закона, трябва да се намери справедлив баланс между необходимостта в едно демократично общество да се осигури незабавното изпълнение на въпросното задължение и важността на правото на свобода. /вж. V. v. D., № *****/**, § 37, 25 септември 2003 г., а също и McV. и други срещу О. к., жалби № 8022/77, 8025/77, 8027/77, доклад на Комисията от 18 март 1981, Решения и доклади 25, стр. 15 на стр. 37-38 и 42/.

В случая първата инстанция е пренебрегнала константната европейска

практика, намерила израз в множество решения по дела на ЕСПЧ, напр. Енхорн срещу Швеция, № 56529/00, § 42, Аертс срещу Белгия, 30 юли 1998 г., § 46 и Hilda Hafsteinsdóttir срещу Исландия, № 40905/98, § 51, 8 юни 2004 г. и др. В тези свои решения ЕСПЧ последователно и неотклонно застъпва становището си, че задържането на дадено лице е толкова сериозна мярка, че е оправдано само като крайна такава, когато са обмислени други по-леки мерки и е установено, че тези по - леки мерки са недостатъчни за защита на личния или обществен интерес, което може да наложи съответното лице да бъде задържано в съответствие с принципа на пропорционалността.

Националното ни законодателство е синхронизирано с цитираната практика на ЕСПЧ и тези постулати са инкорпорирани в практиката на националните ни съдилища. Затова законодателят е предвидил наред с наличието на обосновано предположение за извършено престъпление, наказуемо с лишаване от свобода, кумулативно да са налице данни, от които да се направи извод, че съществува основателна опасност обвиняемия да се укрие или да извърши престъпление. Когато тази опасност не съществува, както е в настоящия случай, основания за продължаване на задържането на лицето под стража липсват.

Поради това продължаването на задържането на обвиняемия П. влиза в противоречие с изискванията на ЕКЗПЧОС и вътрешното ни наказателно законодателство, в частност разпоредбата на чл.63, ал.1 НПК и определението на Пловдивския окръжен съд се явява необосновано и незаконосъобразно.

Това налага да бъде отменено, като се постанови ново, с което спрямо обвиняемия Т. П. да бъде взета по – лека мярка за неотклонение „Гаранция”, с която биха били покрити изцяло критериите, заложиени в чл.57 НПК.

При определяне на размера на гаранцията настоящият състав, като съобрази материално състояние на обвиняемия от една страна, а от друга като отчете обществената опасност на престъплението, в което е обвинен намира, че сумата от 3000лв. е достатъчна за да бъде постигнат преследвания от закона процесуален ефект.

На основание чл.68, ал.7 НПК на обвиняемия следва да бъде наложена забрана за напускане на пределите на Р. Б..

По изложените съображения, Апелативният съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯВА Определение № 504/26.03.2024г. по чнд № 706/24г. на Пловдивския окръжен съд, с което е оставено без уважение искането за изменение на мярката за неотклонение „Задържане под стража”, взета спрямо обвиняемия по досъдебно производство № **/**г. по описа на отдел „И*” при ОД на МВР П. Т. О. П. и вместо това **ПОСТАНОВЯВА:**

ИЗМЕНЯ взетата мярка за неотклонение „Задържане под стража” спрямо обвиняемия по досъдебно производство № **/**г. по описа на отдел „И*” при ОД на МВР П. Т. О. П. в по – лека такава „гаранция” в размер на 3000 /три хиляди/ лв.

На основание чл.64, ал.9 НПК обвиняемият Т. О. П. да бъде освободен след внасяне на гаранцията, ако не се задържа на друго основание.

На основание чл.68, ал.7 НПК **НАЛАГА** на обвиняемия Т. О. П. с ЕГН ***** **ЗАБРАНА** за напускане на пределите на Р. Б..

Незабавно следва да бъде уведомен Началника на сектор „Б***” при ОД на МВР П. и Началника на ДН** С. за уведомяване на граничните контролно-пропускателни пунктове на страната, във връзка с наложената забрана за напускане на пределите на страната.

Определението е окончателно.

Протоколът изготвен в съдебно заседание.

Заседанието се закри в 10:40 часа.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

Секретар: _____